

EGYETÉRTÉS

SZERKESZTŐSÉG:
 BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8.
 Telefon száma 55-88.
 SZERKESZTŐK: DR. SZÉKELY FERENCZ, DR. SZÉKELY FERENCZ, DR. SZÉKELY FERENCZ.
ELŐFIZETÉSI DÍJ:
 Védjék postán v. helyben házhoz hordva.
 Egy évre... 20 ft. Egy negyedévre... 5 ft.
 Egy hónapra... 2 ft. Egy hétre... 1 ft 50 kr.
 Kiszámlázva: 3 hónapra... 5 ft 50 kr. 6 hónapra... 10 ft 50 kr. 1 évre... 20 ft 50 kr.
 Franciaország, Németország, Olaszország, Spanyolország, Svájc, Románia, Szerbia, Bulgária, Grécia, Törökország, Észak-Amerika, Dél-Amerika, Afrika, Ázsia, Ausztrália, Okeánia, és minden más országba, melyek a postai szabályzatok szerinti díjra 5 ft 50 kr. többletet tartoznak, megjelölve 5 ft 50 kr. Egy száraz ára 6 kr.

KIADÓHIVATAL:
 BUDAPEST, IV. PÁPNÓVELDE-UTCA 8.
 Telefon száma 51-66.
 HIRDETESEK ÉS NYILTERE VALÓ KÖZLEMÉNYEK FELVEZÉSE A KIADÓHIVATAL.
PARISBAN FÜGGŐSÉGSÜNKNEI:
 Frankfurtban a.M.: Dautz G. L. 44 Tára.
 München: Dautz G. L. 44 Tára.
 Bécs: Dautz G. L. 44 Tára.
 Párizs: Dautz G. L. 44 Tára.
 London: Dautz G. L. 44 Tára.
 St. Pétervárad: Dautz G. L. 44 Tára.
 Moszkva: Dautz G. L. 44 Tára.
 Szentpétervár: Dautz G. L. 44 Tára.
 Szófia: Dautz G. L. 44 Tára.
 Belgrád: Dautz G. L. 44 Tára.
 Athén: Dautz G. L. 44 Tára.
 Konstantinápoly: Dautz G. L. 44 Tára.
 Valamennyi hirdetés díra.

Mai számunk főbb közleményei:
 Vezérírás: Az elvűség.
 A politikai helyzet Ausztriában.
 A bulgár miniszterterv.
 Saknádás a románok közt.
 A transzváli háború.
 A norvég zászlókérdés.
 Boris (Premiére a népszínházban).
 A székelyváros háttérpártja.
 Személyes fordulat a Kriván-ügyben.
 Tárca: Utazás a Balaton körül. Irta: Székely Ferencz.
 Székely Ferencz: A részeg kórháza. Irta: Székely Ferencz.
 Köszönet: A hétről.

Az elvűség ünnepe.

(Sz.) A baranya-szent-lőrinczi kerület polgársága tegnap jubilált. Erődes ünnepe volt. Erődes főképp a tárgyalást fogva. Szinte kiugrik ez az ünnepe a mai magyar közélet nyilvánulásának zavaros tömegéből. Még se fér a mai közélettel, mely durva és visszatetsző vonásokkal bővelkedik, s alkotottul szegény a hétköznapi teljesség mértékét meghaladó tulajdonságok dögében.

A baranya-szent-lőrinczi polgárság jubilált. De nem ünnepele se főispánt, se főszolgabíróit, se semmiféle hatalmi tényezőt. A maga elvűségét ünnepele. Azt, hogy az alkotmány visszaállítására óta, harminczkét esztendő során át híven kitartott a maga elvei mellett, s ezeket mindig diadalra juttatta. Ott a maga kerületében. Ott, a hol az ő erejétől, hazafiságától, elvűségétől függött az alkotmányos tuskában használt fegyverek diadala. A baranya-szent-lőrinczi kerület e harminczkét esztendő óta mindig függetlenségi párti képviselőt választott. Még pedig mindig küzdelemmel. Gyakran erős, heves harcokat kellett vívnia. A hatalom ezt a kerületet is ostromolta. A hatalom e kerület polgárságát is megkörtözte szőcses eszközökkel. Durva erőszakoskodással, erkölctelen vesztegetéssel, önkényesen alkalmazott törvénytelenségekkel. De minden ereje megtört, minden gonosz törekvése hajótörést szenvedett azon a sziklafokon, melyet a kerület függetlenségi polgárságának elvűsége alkotott.

Nagy sor ez nálunk! Magyarország több mint negyszáz kerülete közt alig van néhány, mely hasonló dícsőséggel vihetné elvűségének erényét a nemzeti közvélemény elé. Olyan kerület van akárhány, mely harminczkét esztendő óta mindig kormányparti képviselőt választott. Vajon akad-e Magyarországon komoly, józan ítélletű ember csak egy is, a ki ezeknek a kormányparti kerületeknek elvűségével hozakodnék elé, mikor a baranya-szent-lőrinczi polgárság virtusának ünneplése alkalmából a hazafias elismerés adóját leröjűk e polgárság előtt?

Ki állíthatja őket egy sorba azokkal, kik harminczkét esztendőn át mindig csak a hatalom kultuszának hódoltak, s e hódol-

lásban a politikai elveknek alig volt szerepe? Ki állíthatja őket egy sorba azokkal, kik a hatalmi kedvezések edes italától megreszvedve, egyéni vagy partikuláris érdekek ösztönétől vezelve, mindig csak arra törekedtek, hogy a hatalomnak szolgáljanak eszközként? Őket, kik a hatalmi kedvezéseket megvetve, inkább a hatalom durva hántalmait szenvedték, de függetlenségi elveikhez hívek maradtak? Őket, kiket a mikor alkotmányos küzdelem sorompóba szólított a polgári kötelesség, önzellenül harcoltak? És nemcsak harcoltak, hanem bősiesen le is verték mindig a kormányzati hatalom zsoldos seregét?

Joggal ünnepelek e kerület függetlenségi polgárait. Joggal ünnepeleltek a saját elvűségeiket. De sőt jól is tették, hogy megünnepeleltek. Ebben a tettükben is jóvalvaló hazafiság nyilvánult. Nem affle kicsinyes hivalkodás. Nem affle ocsó dícsőségek fitogtatásának szeretele. Nem az a közönséges feltűnési, vagy szereplési vágy, mely mostanság a jubileumok kilencz-tizedrézénél uralkodó szerepet visz. Sem pedig az a hitvány szolgáltság, mely életelent a bókálásban találja és keresve-keresi az alkalmakat, hogy hatalmi tényezők előtt való hízelkedés révén jutalmak után kunyorálhasson. A szent-lőrinczi kerület függetlenségi polgárait tegnap ünnepeleltek is hazafiságukat teljesítettek. Megmutatván erényeiket, büszkélkedvén ezekkel, nagyszerű példát nyújtottak az egész magyar nemzeti közvéleménynek a politikai erkölcs legfőbbesége és legtisztelendőségének felvívásáról, az elvűségről. Tessék! Itt a példa! A kinek van érzelme hozzá, okulhat belőle! Tessék követni! Tessék ellenállni kísértéseknek, hatalmi parancsoknak, önzó érdekek sugalmazásának és csak egy legyzen szent az alkotmányos küzdelemben: a hazafisággal összeforrt tiszta elvűség!

Jól eső érzéssel nézzük innét a fávólból is azt a képet, mit a baranya-szent-lőrinczi függetlenségi polgárság tegnap ünnepelel. Elénk. És az egész ország elé. Kegyetlen, durva ezimzus kell ahhoz, hogy akárkinek kedélye is föl ne lendüljön e kép látára. Magyar népünk egy romlatlan csoportjának ősi erénye bontakozik ki belőle. A közelet annyi ezudar, levetőnyilvánulása közt, mit nap-nap után lépten-nyomon tapasztalunk, jól esik, ha látjuk, hogy magyar népünk eredeti vonásait még sem tette egészen tönkre a politikai erkölctelenségnek az a rendszere, mit évtizedeken át üzött ebben az országban a kormányzati hatalom minden birtokosa és e hatalom minden kezelője.

Nem is a nép erényén, hazafiságán, komolyságán, kötelességtudásán és elvűségén mulik a függetlenségi elvek általános diadala. Hanem a hatalom száz és ezerféle eszköze csimálja meg azt a komisz állapotot, melyben a nép elvűsége és hazafias erkölce prédaul esik kísértések,

erőszaknak, törvénytelenségnek és egy brutális, erkölctelen rendszer tobzódásainak. Ime, a baranya-szent-lőrinczi kerület függetlenségi polgárai még ezeket is meg tudtak birkózni. Nem tévesztette meg őket semmi. Nem tévesztette meg őket még a függetlenségi elvekkel üzött az a csunya játék sem, melyvel ugynevezett függetlenségi politikusok igyekeztek zavart esináni a fölfogásokban. Azok az egyszerű emberek ott Baranyában mindig tudták, mit és hogyan kell cselekedniük. A meggyőződés ereje, s az elvekbe vetett szilárd hit szentsége vezette őket. Megérdemlik a tiszteletet. Megérdemlik azoktól is, kik harminczkét esztendőn át ellenfeleik voltak. Megérdemlik a hatalmi tényezőktől is. Ezek is tanulhatnak tőlük emberiséget és magyar hazafi-erényeket.

Az ország függetlenségi polgárait pedig mindenfelé, a hol vannak, merítsenek erőt a baranyai elvtársak példájából! Szükség lesz erre az erőre. Szükség lesz rá, mert hiába fecsegnek az emberek rendszerváltozásról: a hatalom holnap sem lesz emberesebb, mint volt tegnap.

Budapest, október 13.

A miniszterelnök Bécsben. Székely Kálmán miniszterelnök a jövő hét elején Bécsbe utazik.

A delegációkat. — mint bécsi tudósítók táviratozza — november hó harmadik hetére hívják össze. A nap, melyre összehívják, még nincs meghatározva. Ezt csak azokban a közös miniszteri értekezletekben fogják meghatározni, melyeket hétfőn és kedden itt tartani fognak. Gróf Colchovski és báró Kriváczmayer má ki-hallgatása a delegáció összehívásával áll összefüggésben.

Titkos tanácsosok esküvője. A legutóbb kinevezett belső titkos tanácsosok — mint a P. E. jelenti — hétfőn délelőtt teszik le a titkos tanácsosok esküjét a király előtt a budavári királyi palotában.

A politikai helyzet Ausztriában.

Gróf Clary osztrák miniszterelnök ma hosszabban nyilatkozott az osztrák belpolitikai helyzetről egy német újságnak előtt, a ki erről a nyilatkozatról a következőképen számol be: A belpolitikai viszonyokról szólván, hangsúlyozta gróf Clary, hogy az ő feladata korlátolt, csupán csak arra ügyel, hogy a parlamentet cselekvőképessé tegye. A nyelvredeleteket eltűri s egyszerűsággal bejelenti egy új nyelvtörvény megalkotását. Vajjon az új törvény egész Ausztriára ki fog-e terjedni avagy csak Cseh- és Morvaországra, erre nem a tanulmányokat még be nem fejezték. Annyi azonban bizonyos, hogy a németek anyagilag jogosult törekvései az új törvényjavaslathoz legmesszebb menő kielégítést nyernek. Második feladatuk lesz — ugymond — a delegáció megválasztásának keresztülvétele. Hón óhajtom, hogy az átutalási eljárást, melylyel a kvótákért szoros kapcsolatban van, a parlament által elfogadjasson és talán az 1900-ik év első negyedére a költségvetést is megszavaztasson. Ezzel misszióm bevélné fejezve és az új

esztendővel parlamentáris kormány léphetne már a mai helyébe. Remélem, hogy a parlament hajlandónak fog mutatkozni e sűrűs ügyek elintézésére és megkínél attól, hogy a 14-ik szakaszt alkalmazzam, mert ehhez a szakaszhoz nagyon kedveleni és csak a végszükség esetén akarok folyamodni. A parlamentáris kormány megalakulásáról csak ohajtatásomnak és sejtéseimnek adhatok kifejezést. Nyilvánvaló, hogy első sorban arra kell gondolni, hogy a kabinetet a többség sorából kell megalkotni; jobban mondván abból a többségből, mely akkor fennáll majd, mikor a kérdés aktuális lesz. Ideális megoldás volna, ha a kormányzatot németek és csehek együttesen vezetnék, mert fő vannak erre kulturájuk által gazdaságilag és szellemileg leginkább hivatva. És ez a konstelláció koránt sincs kizárva.

A Narodni Listy következőképen számol be arról a beszélgetésről, melyet dr. Paac és dr. Skarda cseh képviselők a miniszterelnökkel folytattak: „Miköz gróf Clary a nyelvredelet visszavonásának szükségességéről beszélt, a cseh képviselők megjegyezték, hogy hát ez a jutalom azért, mert a cseh nép az állam, a birodalom és a dinasztia érdekében a legnagyobb önmegtartóztatással védte ennek nyilvánvaló ellenségei ellen. Gróf Clary arra törekedett, hogy kimutassa, miszerint a radikális mozgalom a németek közt a csehek által támogatott. A maga többségében a német nép loyális, a mi épen az ideai hadgyakorlatoknál túnt ki. A cseh képviselők felhívták a figyelmét arra, hogy olyan nagy munka, mint a nyelvredelet, nem közzíthető el három hónap alatt, a mennyi idő pedig a Clary-kabinetnek elálltatul van kiszabva. Gróf Clary azt válaszolta, hol van megírva az, hogy ő neki csak három hónapig szabad a kabinet élén állnia. A cseh képviselők megjegyezték, hogy hiányzik a miniszteriumnak arra való embere, ki a cseh nyelviszonyokba be volna avatva és a kibén meg volna a képesség, hogy egy ilyen nagy munka elvégzésére vállalkozhassék. Clary gróf ezt megengedte, mégis hozzátette, hogy ő apellál az érdekeltek közreműködésére is, kiket a nyelvredelet behozatala előtt mindenesetre meg egyszer meg fog hívni konferenciára. A felelet — a mint ezt a „Narodni Listy“ mondja — erre a kérdésre nézve kategorikusan elutasító volt. Olyan miniszteriumnak, ki visszavonja a nyelvredeletet, annak a cseh nép egy képviselője sem fog azzal szolgálatot tenni, hogy ilyen munkában tartsa legyen. A cseh képviselők ezzel a szavakkal végeztek: „A nyelvredelet visszavonása által elveszik a cseh néptől az a hitet, hogy ebben az államban igazságosság létezhessen. Ellenségeskedés on és a mi népünk között, így állanak a mi viszonyaink.“

Gróf Clary ma délelőtt a király külön kihallgatáson fogadta.

Clary ma nem tanácskozott a parlament egy tagjával sem.

A jobboldal végrehajtó bizottsága holnap délután tartja meg ülését.

A német néppárt pedig e hó 17-én és a katolikus néppárt e hó 18-án fogják a helyzet megbeszélésére egybehívtat tanácskozásukat megtartani.

A bulgár miniszterterv.

A bulgár miniszterterv ma megoldást nyert. Mint ugyanis egy Szófiából érkezett távirat jelenti, Ivanovnak sikerült megalakítania a kabinetet, még pedig következőképen: Ivanov elnökség és külügy, Radoszlavov belügy, Vasov, a szobranje elnöke, közoktatásügy, Tosev pénzügy, Nascovics kereskedelem és földművelésügy, Tosev közmunkaügy, Pesev igazságügy és Paprikov hadügy.

A kabinet alakulásának Bulgária belügyére nagy befolyása lesz. Ismeretesek, hisz lapunk mai számban részletesen megírtuk, mik voltak a mostani válságunk előzményei. A Grekov-kabinetben régi Sztabulov-pártiak és Radoszlavov-pártiak együtt voltak. A Sztabulov-pártiak voltak Grekovnak pártján. A legutóbbi képviselő-választásokon azonban Radoszlavov belügyminiszter a kabinet tagjainak megállapodása ellenére, a kik a koalíciós pártok közt felszólítottak a mandátumokat, úgy intézte a választásokat, hogy a száznegy kormányparti mandátum közül hetvenöt jutott a Radoszlavov-pártnak s csak harmincz a Grekov-pártnak.

A választásoknak ez az eredménye nagyon elkedvetlenítette Grekovot s minden igyekezetét arra fordította, hogy Radoszlavovot és barátját, Pesevet kiugrassa a kabinéltól. Mikor látta, hogy ez nem sikerül neki, beadta a lemondását. Arra számított, hogy miután őt magát, a ki a parlamentben egészen párt nélküli áll, eddig is csak a fejedelem tartotta a kormányon, ez őt nem fogja erősen hagyni, hanem a képviselőházat feloszlatja. Radoszlavovot és Pesevet elküldi s őt nevezi ki belügyminiszterre, a mikor aztán úgy irányíthatja a választásokat, a hogy az reá nézve a legkedvezőbb.

A helyzet Grekovra annyival is kedvezőlenebb volt, mert még az a harmincz Sztabulovpárti is kijelentette neki, hogy esküszik őt partfogójának, de nem az egész kormányt. Így tehát egészen egyedül volt.

Mikor Ferdinánd fejedelem Bécsből visszaérkezett Bulgáriába, Grekov feltárta előtte a helyzetet. A fejedelem magához rendelte Radoszlavovot, s ezzel a szakadás teljes lett közte és Grekov közt.

A válság váratlan megoldást nyert, mert a fejedelem nem Radoszlavovot ejtette el, hanem Grekovot, amár ennek a mostani Bulgáriára oly kedvező kényű konjunktúrát megteremtésében nagy érdemei vannak.

Igaz azonban viszont az is, hogy Radoszlavov sem aratott Grekov fölött teljes diadalt. Nem aratott pedig azért, mert nem ő, hanem Ivanov lett a miniszterium feje. Igaz ugyan, hogy Ivanovot annak idején Radoszlavov segítette be a kormányba, de a választások óta Ivanov Grekov pártjához tartozott, s nem egyszer foglalt állást Radoszlavov ellen.

De mindez csak kisebbbitheti Radoszlavovnak és pártjának sikerét, azt illuziórússa nem teszi, s az új kabinetalakulás után vegye ismét ott tart Bulgária, hogy Sztabulov egykori pártja ismét az ellenzéki padokra szorult.

Utazás a Balaton körül.

Irta: Eotvos Károly.
 XXXIV. Közlemény.

Felbujtást az utolsó nádorispán. — A nádorispán kastély. Mit beszélt Jellasiék bűn?
 Csakugyan egyetértett volna titkon István főherceg Jellasiék bűnével? A nádorispán is áruló lett volna, mint a horvát bán?
 Vágszáljuk csak kissé a kérdést.
 A nádorispán volt a Jellasiék ellen küldött magyar hadsereg fővezére.

Kötelességszerű, nem és hazafias gondolat volt: Jellasiékkal személyesen találkozni s a családot, verontást, háborút ha lehet, elkerülni. De hát Veszprém felé, a Balatonon át s a „Kisfaludy“ házban vezetett az út Jellasiék felé?
 Jellasiék jött a hadak útján, a Balaton déli partján egyenesen Székes-Fehérvárra. A magyar hadsereg ezen az uton ment elje s a hadsereg élén kellett állani a fővezérnek. Minő egyszerű lett volna a nádorispánnak a szántódi révénél találkozni a bánnal? Itt nem merülhetett volna fel az a kérdés, hogy a hajóegyet erősebb-e vagy a becsületszó s a nádorispán méltósága nagyobb-e vagy a báné.

Ilyen ledér okon fordult volna meg a világtörténet egyik igen nagy eseménye?
 Mesebeszéd.
 A nádorispánra ráparancsoltak: hagyja el és hagyja magára a szegény országot. És ő engedelmessékedett.
 De miért kellett akkor a balatoni jätékok eljätészi?
 Aztér, hogy ha az osztrák udvar dolga rosszra fordul s a magyarok kibékítésre szükseges lesz: megint előránthassák a nádorispánt békítőnek, közbenjárónak. Kimentették volna azzal, hogy ő Jellasiékkal minden jöt akart és csupán Jellasiék hűltetésén lört meg jó szándéka.
 Pedig semmi jöt se akart.
 Irtozlato vad terheli a nádorispánt, ha úgy áll az igazság, a mint én látom.

Nem tehetek róla. A jelen mindig vitás, a jövő mindig kétes, de a mult igaz.

A meghiusult találkozás után a „Kisfaludy“-gözös megfordult s visszament Balaton-Füredre.

Gyerek-koromban tele volt a vidék azzal a hírrel, hogy Jellasiék a tihanyi szorosnál ágyuztatta a gözöst s hogy egy ágyuzgolyó a kemény mellett bögött el.

Ez nem igaz. Szentgyörgyi-Horváth József így beszélt nekem:
 — Dehogy bántott volna minket a bán. Örült, hogy nem látott bennünket. Mi is örültünk ott a hajón, hogy a kibékülésből semmi nem lett. Korbácsot a bánnak, nem békéjából. Hanem a nádor ő fensége nem örült. Az egész uton alig szólt egyet-kettőt.

22-én a nádorispán Budára ér. Ott hagyja a magyar hadsereget, melyet neki kellett volna vezetnie s a vezérletet rábízva Moga tábornokra.

Másnap 23-án megmondja gróf Batthyányinak, hogy ő végleg el akar költözni az országból. Bathyányi kerí és inti, gondolja meg jól, ne hagyja az országot düvésztében.

No ugyan jól megmondotta. Ejjékor zárt kocsiba ült, azt se mondta a kormányznak és országgyűlésnek: bikkmak s ugy el-kihajtott Magyarországból, szülőföldéről, hogy sohase látta többé. Pedig még tizenkilenc esztendőig élt jó egészségben azután.

Igy bujdosott el Magyarország utolsó nádorispánja. Itt hagyott mindent fenékig zavarban. S ott hagyta hadseregét az ellenség előtt fövezérelt nélkül.

A ki derűsebb ítéletet tud mondani róla, mint én: álljon elő.

Meneküléséről van egy egykoru kép. Hatalmas nyul hátán ül a nádorispán nyereg nélkül, de a nyul fel van kantározva. Jász-kun hárszerezdék, közbenjárónak. Kimentették volna azzal, hogy ő Jellasiékkal minden jöt akart és csupán Jellasiék hűltetésén lört meg jó szándéka.
 Pedig semmi jöt se akart.
 Irtozlato vad terheli a nádorispánt, ha úgy áll az igazság, a mint én látom.

A nagy idők szereplői közül senkit se fejejtett el a nemzet. De utolsó nádorispánját éledelet. Szél a feleletet, vihar a porondot felkavarja, de nem lesz többé a lelkeknek olyan háborúsága, mely az utolsó nádorispán emlékezetét a multból, az avarból ki tudná mozdítani s életre tudná kelteni.

Minő jó a feledés!
 Jobb, mint a mámor, mert eszűdebb. Jobb, mint az álom, mert álmodozása sincs. Minő áldás annak nevének, a ki nemzetével rosszat cselekedett.

Szegény utolsó nádorispán — bécsi tanácsadó! rosszul gondolták ki utolsó napjaidat. Mennyivel jobb lett volna, ha Jellasiék elfogad és vasra vetret s úgy küld el téged Schaumburgha. Utóbb még erőszakkal emelték volna tiszteletre s a vértanú seregébe illesztették volna be nevedet. Sok kitélik a boldog magyartól.

Hát Jellasiék mit csináltak?
 Jött előre jó kedvvel, bőséggel. Katonái nyújtották neki a bőséget rablolt eleségből. A cseples és szűret javában folyt vidékünkön, volt mit harácsolni.

Szent-Mihály napján már ott volt Lepsényben és Mező-Szent-Györgyön egész seregével. Előérsei már Székes-Fehérvár felé száguldoztak.

Főhadiszállása Lepsényben volt, lakása a Nádasy-kastélyban volt.

A kastély nádtetejű volt akkor. A nád jóismerőse volt ősapáinknak Ázsia pusztáin. Árpád huszárai is szerették a nádát. Nádasok közelében van a jó legelő. Lónak pedig az kell. A legelő Nádasd Árpádnak volt vitéz hadnagya. El is foglalt jókora darab földet a tótoktól, németektől. Palotája aligha nem nádgunyhó volt eleinte. És azután akárhány palotát építettek maradekai, minden palotát nádtetőre vettek. Pedig főuri nagy palota is sok volt köztük. De így kellett, hogy az Ázsiából hozott ősi nevet minden palota hirdesse.

Jellasiék megleppte a nádtetejű palotának főuri fényes berendezése. Jól is érezte magát benne keményen.

Az én falom nemessége követeket küldött hozzá üdvözlésre. Valóságilag pedig azért, hogy tültsa meg katonáinak a rablást, dúlást, fosztogatást.

Nagyon szivesen fogadta a nemesség követeit, még újságát is, melyet épen olvasott, letette kezéből maga mellé a pamlogra.

Ez az újság pedig a „Kossuth Hirdapja“ volt. Két hónap előtt indult meg ez a lap s egyik legelső előföztetője épen a bán, báró Jellasiék volt. A bán itt is nevetéggel beszélt, mint szemesi sátoros előtt. Itt is jó kedve volt.

Magyarul tökéletesen beszélt.
 — No néznek meg engem az urak jól, hát én vagyok az a rettenetes Jellasiék, a ki ellen Kossuth így ír?

Mutatott egy kemény cikket.
 Egyeké közt ezt is mondotta:
 — Önök hűségében megbízom. De mit akarnak a pesti urak? Mit akar Moga az ő maroknyi seregével?

Moga? Maroknyi sereg? Hát a nádorispán? Elbámultak a mezőszentgyörgyiek s köztük apám is. A ki szentül hitte, hogy a nádorispánnak legalább ötven ezer főnyi serege van, a ki páncélöltözben fehér lovon vezet rá a bánra, mint Szent György lovag.

A bán észrevette az elbámulást.
 — A főherceg nádor ő fensége is elhagyta már a sereget is, az országot is s mondják meg önök az egész nemességnek, hogy ő felsége atyai kegyelmet fog gyakorolni minden meglévedlyett fölött, csak a makacs lázítókkal érezteti hatalmát.

Honnán tudta a bán a nádorispán elszökését? Mikor erről beszélt; akkor szeptember 24-ike volt déli 12 óraker. A nádorispán akkor még csak Győr vagy Magyar-Óvár körül lehetett és se tőle, se Pestről a bánhoz hír nem juthatott.

Bizonyára nem is tudta. Csak annyit tudott, hogy a szökés megtörténik, legfőjebb csak úgy gondolta, hogy talán már meg is történt.
 Hagyjuk el azonban a nyalka bán s erőszakkal őt a maga útjára. Majd vége lesz annak az

utnak nem sokára. A mi ezután történt: az már nem tartozik a Balatonhoz.
 Nekünk pedig vissza kell térniünk a Balatonhoz, hogy megnézzük Tihányt is, melyet úgy ölel az a nagy tó kebelére, mint csecsemőjét a szoptató anyá.

A részeg kórháza.

— Irta: Secretus Leo. —

Igazuk lehet a baskaiaknak, hogy ebben az országban seholse tudnak egy mulatni, mint náluk.

Gyöngye szervezeti embernek nem ajánlatos, hogy a Baskákba elmenjen vendégek, mert ott olyan szűkösséggel fogadják az embert, hogy azt nem mindenki tartja ki. Baskákban nem is mulatság, a mely nem tart el legalább három napig. És nem is ember, a ki három nap, három éjjelet egy huzamban nem tud ott tölteni a mulató kompaniával.

Ha kitudil is az ember és ha a bor leszedi a labaról, hát az még nem ok a hazamérésre. Mert van a baskai uri házaknál darab alkalmával egy nagyon böles és nagyon praktikus intézmény: a kórház. A ki „marodiva“ lesz, azt egyszerűen lefektetik a kórházban, aztán, ha kiadta magát, folytathatja ott, a hol elhagyta.

Az irók és művészek társaságának, a mely esztendőket ezelőt lenn jart Szabadkán, szintem módjában volt, hogy a kórház hasznos voltal megismerkedjék.

Az irók és művészek Szabadka városának a vendégei voltak. Tudták, hogy ennek mi a jelentősége és nagy bölcsen elhatározták, megmélőtt Budapestre elindultak, hogy a kirándulásban csupán edzett, cleteros emberek vehetnek részt, a kik úgy kibírnak egy szabadkai mulatást, hogy nem hoznak szégyent az irók és művészek társaságra.

Palicsón volt a nagy bankett. Hogy mennyi bort és mennyi pezsgőt ittak ott meg a banketteltek meg a vendégek egyesült erővel, arról fájdalom, minsenek adatok. Pedig ezeket az adatokat kétségkívül nagyon érdemes lett volna följegyezni a késő utókor számára.

Csak egy bizonyos: hogy mindenki annyit ivott, a mennyi beleért. Kivétel csupán egy őr ember volt, a városnak egy fiatal tisztviselője, a ki vizsga szemmel nézett körül a teremben, aztán néha-néha odalépett a mulatók valamelyikéhez

VIDÉK

Canad vármegye közigazgatási bizottsága... mint tudósítást írja, e hó 11-én tartotta meg... az előző év adataival összehasonlítva...

Temesmegye közigazgatási bizottsága... az előző év adataival összehasonlítva... a tanítási nyelv a magyar...

Szepes vármegye törvényhatósága... az előző év adataival összehasonlítva... a tanítási nyelv a magyar...

Krassó-Szörény vármegye önkormányzata... az előző év adataival összehasonlítva... a tanítási nyelv a magyar...

UJDONSÁGOK

Személyi hírek. Lipót Szalátori főherceg... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A királyi udvar. A király... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A földművelésügyi miniszter Pozsonyban... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Milán király Biharországban... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A hollandi királynő házassága... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A terézvárosi búcsu... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Dreyfus Egyiptomban... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A Varga-ügy. A budapesti újságírók... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A kolozsvári vértanúk emléke... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A trónörökös múzeuma... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A drága lópor... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A földrendés... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A Váratlan látogató... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A kolozsvári vértanúk emléke... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A trónörökös múzeuma... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A drága lópor... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A földrendés... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A Váratlan látogató... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A kolozsvári vértanúk emléke... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A trónörökös múzeuma... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A drága lópor... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A földrendés... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

A Váratlan látogató... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

De, édes bácsi, éppen mert, mint ön is mondja, a házasság a legkomolyabb elhatározás... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Emberhez fog férjhez menni, szép vagyont kell hát magával vinnie... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Váratlan látogató... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Mona nevetelt... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

Londonban reméltem vele találkozni... a királyi udvarban... a királyi udvarban...

